

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 października 2018 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Barbara Ciwińska

Protokolant Katarzyna Olechowska

po rozpoznaniu w dniu 2 października 2018 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej A. H.

reprezentowanej przez matkę S. S.

przeciwko S. H.

o alimenty

1. zasądza alimenty od pozwanego S. H. na rzecz jego małoletniej córki A. H. urodzonej (...) w kwocie po 1.500 (jeden tysiąc pięćset) złotych miesięcznie poczynając od 1 października 2018 roku, płatne do rąk matki małoletniej S. S. do dnia 10-go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat,
2. w pozostałym zakresie powództwo oddala,
3. kosztami postępowania obciąża pozwanego S. H. i nakazuje pobrać od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 900 (dziewięćset) złotych tytułem pokrycia nie uiszczonej opłaty sądowej,
4. wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 3 kwietnia 2018 roku (data prezentaty) małoletnia A. H. reprezentowana przez przedstawiciela ustawowego matkę S. S., wniosła o ustalenie udziału pozwanego S. H. w kosztach jej utrzymania w kwocie 1500 zł, płatnych do rąk jej przedstawicielki ustawowej S. S. do 10 dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki poczynając od 1 kwietnia 2018 roku oraz wniosła o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kosztów procesu według norm przewidzianych. Strona powodowa wniosła ponadto o udzielenie zabezpieczenia roszczenia poprzez wydanie postanowienia ustalającego na czas trwania postępowania udział pozwanego w kosztach utrzymania małoletniej córki. (k. 1 pozwu, k. 2 wniosek o udzielenie zabezpieczenia roszczenia)

Postanowieniem z dnia 23 lipca 2018 roku wydanym w niniejszej sprawie tut. Sąd zabezpieczył roszczenie poprzez zobowiązanie na czas trwania postępowania pozwanego S. H. poczynając od dnia 03.04.2018r. do płacenia tytułem alimentów na rzecz jego małoletniej córki A. H., urodzonej (...) kwoty w wysokości po 600 złotych miesięcznie płatnej do 10-tego dnia każdego miesiąca z góry do rąk matki małoletniej S. S. wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat i w pozostałym zakresie wniosek o zabezpieczenie oddalił. (k. 17-20 postanowienie)

Na rozprawie sądowej w dniu 2 października 2018 roku strona powodowa pozostała przy opisanym stanowisku procesowym, natomiast pozwany S. H. ostatecznie nie zajął stanowiska w sprawie (e-protokół rozprawy z dnia 2 października 2018 r.)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia A. H. urodzona w dniu (...) jest córką S. H. i S. S.. Rodzice małoletniej pozostawali ze sobą w nieformalnym związku i mieszkali ze sobą oraz z małoletnią córką do końca marca 2018 roku w mieszkaniu należącym do S. S.. (e-protokół rozprawy z dnia 2 października 2018 r. zeznania S. S., k. 3 odpis skrócony aktu urodzenia)

Małoletnia **A. H.** ma ukończone 2 lata i blisko 5 miesięcy. Nie uczęszcza do żłobka. W czasie, gdy jej matka jest w pracy zajmowała się nią jej babcia macierzysta, która mieszka w odległości 40 km od W.. Obecnie małoletnią zajmuje się dalsza krewna jej matki (ciocia). Usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniej wynoszą około 3000 zł miesięcznie i składają się na następujące wydatki: wyżywienie – około 821,44 złotych miesięcznie, kosmetyki – około 183,96 złotych miesięcznie, środki higieny – około 98,06 złotych miesięcznie, wydatki związane ze zdrowiem – około 220,13 złotych miesięcznie, zakup obuwia – około 82,16 złotych miesięcznie, zakup odzieży – około 127,93 złotych miesięcznie, zabawki – około 30 złotych miesięcznie oraz wydatki związane z utrzymaniem mieszkania i związane z opieką. (e-protokół rozprawy z dnia 2 października 2018 r. zeznania S. S., k. 25-26 wykaz kosztów utrzymania)

Matka małoletniej **S. S.** ma 40 lat. Jest stanu wolnego – panna i ma jedno dziecko – małoletnią A.. Posiada wykształcenie wyższe – kierunek hotelarstwo i turystyka oraz ukończyła studia podyplomowe z zakresu prawa pracy. Jest zatrudniona w (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. na stanowisku specjalisty ds. kadr i płac. Jej wynagrodzenie wynosi około 3.866 zł netto miesięcznie i otrzymuje również premie roczne. Z otrzymywanego wynagrodzenia potrącana jest jej kwota w wysokości 80 zł na prywatne ubezpieczenie zdrowotne. Nie posiada innych źródeł zarobkowania. Jest współwłaścicielką mieszkania położonego przy ul. (...). Niepodległości w W. o powierzchni 71,6 m² o wartości rynkowej około 600.000 zł, w którym mieszka wraz z małoletnią córką. Posiada 75% udziałów we własności tego mieszkania i jest zobowiązana do spłaty pozostałych współwłaścicieli. Koszty utrzymania tego mieszkania wynoszą około 1000 zł miesięcznie, z czego czynsz wynosi 633 zł miesięcznie. Po urodzeniu dziecka od połowy maja do końca września 2017 roku mieszkała w miejscu zamieszkania swojej matki w odległości około 40 km od W., bowiem jej matka pomagała jej w opiece nad córkę. We wrześniu 2017 roku wróciła do W. wraz z małoletnią córką i w październiku 2017 roku powróciła do pracy z urlopu macierzyńskiego. Jej matka nie ma możliwości przeprowadzenia się na stałe do W., gdyż opiekuje się swoim chorym na białaczkę mężem. (e-protokół rozprawy z dnia 2 października 2018 r. zeznania S. S., k. 24 zaświadczenie od pracodawcy, k. 27-28 deklaracja podatkowa)

Ojciec małoletniej **S. H.** ma 38 lat. Jest stanu wolnego – kawaler i ma jedno dziecko – małoletnią A.. Posiada wykształcenie wyższe – licencjat uzyskany na kierunku ekonomia. Prowadzi własną działalność gospodarczą, którą w zeszłym roku otworzył w Z.. Jego firma zajmuje się przyciemnianiem szyb w samochodach. Nie wykonuje dodatkowych usług. Dochody z prowadzonej przez niego działalności gospodarczej wynoszą około 4000 zł miesięcznie. Mieszka w dwupoziomowym domu jednorodzinnym z poddaszem o powierzchni 360 m² o wartości około 1.000.000 zł położonym na działce o powierzchni 400 m². Posiada 70% udziału we własności tego domu. Środki na zakup tego domu w 2003 roku pochodziły ze sprzedaży mieszkania, które odziedziczył po dziadku o wartości 440.000 zł i od jego rodziców. Część pokoi znajdujących się w tym domu jest wynajmowana. Jest również współwłaścicielem mieszkań położonych w W. na U. na ul. (...), w którym mieszka jego babcia i przy ul. (...). (...), którego wartość wynosi około 300.000 zł i w którym mieszka jego ojciec. Jest również współwłaścicielem działki w gminie B. wraz z domkiem letniskowym. Nie zamierza zwalniać się z pracy i opiekować się małoletnią córką. Chciałby, aby małoletnia została zapisana do żłobka. W tym roku wyjechał na zagraniczne wakacje do Turcji. (e-protokół rozprawy z dnia 2 października 2018 r. zeznania S. H., k. 29-30 zestawienie, k. 31-34 deklaracja podatkowa)

Powołany powyżej stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wymienione dokumenty, które pomimo tego, iż w części zostały złożone w formie kserokopii nie budziły wątpliwości co do ich autentyczności. Wskazać również należy, iż żadna ze stron nie kwestionowała mocy dowodowej powyższych dokumentów, jak również Sąd nie miał w tym zakresie żadnych wątpliwości.

Mając na uwadze zasady doświadczenia życiowego, wiek małoletniej oraz status ekonomiczny jej rodziców, biorąc pod uwagę inne postępowania w przedmiocie alimentów prowadzone przed tut. Wydziałem, w ocenie Sądu wszystkie przedstawione przez matkę małoletniej powódki S. S. wydatki związane z utrzymaniem dziecka, jak i podane przez nią kwoty, które ponosi w związku z utrzymaniem dziecka, są w pełni uzasadnione oraz wiarygodne.

Przy ustalaniu stanu faktycznego w sprawie Sąd wziął również pod uwagę zeznania pozwanego S. H..

Sąd zważył co następuje:

W myśl przepisu art. 128 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (dalej: k.r.o.) obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania (obowiązek alimentacyjny) obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. Ojciec dziecka jest więc zobowiązany w pierwszej kolejności. Obowiązek alimentacyjny jest podstawowym obowiązkiem rodzica względem jego dziecka. Zgodnie bowiem z dyspozycją art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Stąd bezspornym jest, iż pozwany jest zobowiązany alimentacyjnie względem swojej małoletniej i niesamodzielnej córki.

Zgodnie z treścią art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Chodzi przy tym o zapewnienie uprawnionemu prawidłowych, a nie jedynie minimalnych warunków bytowania. Przepis ten wyraża jednocześnie zasadę ograniczenia zakresu świadczeń alimentacyjnych do usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego z jednej strony, z drugiej zaś uzależnia je dodatkowo od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Stosownie do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 1972 r. w sprawie III CRN 470/71, Lex nr 7052, w sprawach o alimenty górną granicą świadczeń alimentacyjnych są zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego. Natomiast przez usprawiedliwione potrzeby rozumie się nie tylko elementarne potrzeby polegające na zapewnieniu minimum egzystencji, ale również takie, które stworzą uprawnionemu normalne warunki bytowania odpowiadające jego wiekowi, stanowi zdrowia i wykształceniu. Ustalając zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki, które winny być zaspokajane, Sąd miał na uwadze treść art. 96 k.r.o. według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka. Stosownie do tej dyrektywy rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby) jak i duchowych, a także środków wychowania według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku.

Sąd orzekając o wysokości alimentów, uwzględnił możliwości zarobkowe osoby zobowiązanej do alimentacji czyli kwoty, jakie zarabiałby, przy pełnym wykorzystaniu swoich możliwości. Możliwości te są one determinowane wiekiem zobowiązanego, jego stanem zdrowia, przygotowaniem zawodowym, wykształceniem, ale także możliwością zdobycia pracy w regionie, w którym mieszka i wieloma innymi czynnikami (H. Dolecki (red), Komentarz do art. 135 Kodeksu Rodzinnego i Opiekuńczego, LEX 86680).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy w pierwszej kolejności odnieść się należy do uzasadnionych kosztów utrzymania małoletniej powódki. Przesłanka usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego alimentacyjnie, nakazuje określić katalog potrzeb konkretnego uprawnionego, a następnie ustalić koszt zaspokojenia tychże potrzeb. Są to zatem wartości uśrednione, uogólnione.

W tej materii Sąd w całości dał wiarę twierdzeniom i dowodom przedstawionym przez stronę powodową. W ocenie Sądu, koszty związane z utrzymaniem małoletniej powódki i zaspokajaniem jej usprawiedliwionych potrzeb (mając na uwadze wiek małoletniej, jak również status ekonomiczny jej rodziców) kształtują się na poziomie około 3000 złotych miesięcznie. Sąd nie kwestionował katalogu przedstawionych przez przedstawicielkę ustawową kosztów utrzymania małoletniej, tj. uznał, iż wszystkie zgłaszane potrzeby są faktycznie zasadnymi potrzebami małoletniej powódki. Sąd uznał również, że przedstawiony przez przedstawicielkę ustawową koszt zaspokojenia tychże potrzeb jest w pełni wiarygodny i zgodny z zasadami doświadczenia życiowego tut. Sądu. Sąd do kosztów opieki małoletniej zaliczył m.in. koszt związany z wynajęciem opiekunki dla dziecka, gdyż oboje rodzice małoletniej są czynni zawodowo i nie są w stanie porzucić dotychczasowego zajęcia, aby zająć się wyłącznie opieką nad dzieckiem. W związku z tym Sąd mając na uwadze zasady doświadczenia życiowego oraz inne postępowania prowadzone w tutejszym Wydziale o alimenty uznał przedstawiony przez matkę małoletniej powódki koszt związany z wynajęciem opiekunki dla dziecka za w pełni uzasadniony. W przypadku, gdyby matka nie zdecydowała się na wynajęcie opiekunki do dziecka musiałaby zrezygnować z pracy zarobkowej.

W okolicznościach niniejszej sprawy bezspornym również było, że pozwany S. H. będący ojcem małoletniej powódki A. H., jest zobowiązany do lożenia na utrzymanie córki, czego pozwany nie kwestionował w zeznaniach złożonych na rozprawie sądowej.

Art. 135 § 1 k.r.o., uzależnia ustalenie wysokości świadczenia alimentacyjnego, także od możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego alimentacyjnie. W ocenie Sądu, sytuacja majątkowa, jak i zarobkowa pozwanego – zobowiązanego alimentacyjnie jest korzystna.

Oceniając zarobkowe i majątkowe możliwości pozwanego zważyć należało, iż pozwany S. H. jest zdrowym, stosunkowo młodym mężczyzną, jest kawalerem i poza małoletnią powódką nie posiada nikogo na swoim utrzymaniu. Pozwany posiada wykształcenie wyższe – licencjat uzyskany na kierunku ekonomia, prowadzi własną działalność gospodarczą, z której dochody wynoszą około 4000 zł miesięcznie oraz jest współwłaścicielem kilku nieruchomości położonych na terenie W. i okolic o znacznej wartości, w tym dwupoziomowego domu jednorodzinnego z poddaszem o powierzchni 360 m² położonego w Z. o wartości około 1.000.000 zł, który częściowo jest wynajmowany. Pozwany poza dochodem uzyskanym z prowadzonej działalności gospodarczej, ma możliwość uzyskiwania dochodów z wynajmu domu, w którym aktualnie mieszka oraz ma możliwość sprzedaży pozostałych nieruchomości, których jest współwłaścicielem. Posiada on więc znaczne możliwości zarobkowe i finansowe oraz stać go na zagraniczne wyjazdy wakacyjne.

W tym kontekście uznać należy, iż kwota 1500 złotych miesięcznie, zasądzona tytułem alimentów na rzecz małoletniej powódki jest adekwatna do możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego oraz do kosztów zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb uprawnionej alimentacyjnie.

Zwrócić należało również uwagę, iż matka małoletniej S. S. swój obowiązek alimentacyjny wypełnia w znacznym zakresie poprzez osobiste starania w opiece i wychowaniu córki, zaś ojciec małoletniej obecnie nie zajmuje się opieką i wychowaniem małoletniej córki, dlatego ciężar finansowy powinien być również przerzucony na drugiego rodzica zobowiązanego do alimentacji, który jest wolny od codziennej troski o utrzymanie i wychowanie dziecka.

Mając na uwadze powyższe oraz biorąc pod uwagę, iż strona powodowa wniosła o ustalenie udziału pozwanego S. H. w kosztach utrzymania małoletniej powódki w kwocie 1500 zł, stanowiącej połowę ustalonych w toku postępowania usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniej, Sąd zasądził alimenty od pozwanego S. H. na rzecz jego małoletniej córki A. H. urodzonej (...) w kwocie po 1.500 złotych miesięcznie poczynając od 1 października 2018 roku, płatne do rąk matki małoletniej S. S. do dnia 10-go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, uznając iż za poprzedni okres potrzeby małoletniej zostały już zaspokojone, mniejszy był też wtedy koszt utrzymania małoletniej, gdy matka nie pracowała i nie potrzebowała odpłatnej opieki nad dzieckiem.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak wyroku.

Na podstawie art. 113 ust. 1 Ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 k.p.c. Sąd nakazał pobrać od pozwanego S. H. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 900 zł tytułem kosztów sądowych, od których uiszczenia zwolniona była strona powodowa (art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych), przy czym kwota ta została obliczona od wartości alimentów zasądzonych miesięcznie 900 zł. w okresie 1 roku czyli 5% z kwoty 18.000 zł = 900

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c., wyrokowi w punkcie 1 nadano rygor natychmiastowej wykonalności.